

Sygn. akt V Pz 22/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:
Przewodniczący: S.S.O. Agnieszka Leżańska

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2019 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. T.

przeciwko (...) Spółka z o.o. z siedzibą w M.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

w przedmiocie wynagrodzenia biegłego

na skutek zażalenia pozwanego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w M.

na postanowienie Sądu Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 października 2018 roku, w sprawie sygn. akt IV P 165/16

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 marca 2018 roku, Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. sprawy z powództwa I. T. przeciwko (...) Spółka z o.o. z siedzibą w M. o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu (...) W. Z. na okoliczność ustalenia przyczyny i przebiegu wypadku przy pracy w dniu 2 marca 2014 roku z udziałem powódki I. T.. Biegły w dniu 23 marca 2018 roku przedłożył 14 stronicową opinię w sprawie i rachunek nr (...) z tytułu kosztów związanych z wykonaniem opinii w kwocie 1.854,26 zł.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku, sygn. akt IV P 165/16, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim przyznał biegłemu sądowemu z zakresu (...) W. Z. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii oraz z tytułu zwrotu wydatków poniesionych w sprawie w łącznej kwocie 1.854,26 zł. Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pełnomocnik pozwanej i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez przyznanie biegłemu sądowemu wynagrodzenia w kwocie adekwatnej do wykonanej pracy, tj. 572,50 zł. i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 maja 2018 roku uznał zażalenie za zasadne, uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Maz., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Po ponownym rozpoznaniu wniosku biegłego, Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz., zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 października 2018 roku, przyznał biegłemu sądowemu z zakresu (...) W. Z. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii w kwocie 1.214,86 zł. i oddalił jego wnioski w pozostałym zakresie. Powyższą kwotę Sąd Rejonowy postanowił wypłacić tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim.

W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd I instancji wskazał, że w świetle treści art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623), biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonana prace oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. W myśl zaś art. 89 ust.2 powołanej ustawy wysokość wynagrodzenia za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków na podstawie złożonego rachunku. Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej, określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (art. 89 ust. 3). Sąd Rejonowy nadto wskazał, że zgodnie z treścią § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym(Dz. U. z 2013 poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej. W razie złożonego charakteru problemu, będącego przedmiotem opinii, stawka może być podwyższona do 50%, jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej, niż jedną kadencję lub funkcję rzeczoznawcy przez okres, co najmniej 5 lat (§ 4 powyższego rozporządzenia). W ocenie Sądu Rejonowego, biorąc pod uwagę bogate doświadczenie życiowe biegłego, należało uznać za zasadne przyjęcie wskazanej przez biegłego stawki. Sąd wskazał nadto, że w niniejszej sprawie, sporządzona przez biegłego opinia obejmuje 14 stron i trudno jest w ocenie sądu uznać, że łączny czas jej sporządzenia wyniósł aż 58 godzin. Sąd I instancji podkreślił, że biegły sądowy jest z założenia specjalistą w swej dziedzinie i z natury rzeczy posiada wiadomości specjalne, dzięki czemu sądy zlecają mu sporządzenie opinii. Trudno więc przypuszczać, by biegły sądowy, legitymujący się wieloletnim doświadczeniem w omawianej dziedzinie zmuszony był poświęcić aż 50 godzin (ponad 6 dni roboczych), w tym na analizę sprawy i sporządzenie zleconej opinii, aż 40 godzin, skoro z tego rodzaju zagadnieniami biegły spotykał się w przeszłości i to zapewne niejednokrotnie. W konsekwencji łączny czas potrzebny do przygotowania i sporządzenia przedmiotowej opinii, w przekonaniu sądu wyniósł nie więcej niż 38 godzin.

Wobec powyższego przyznane biegłemu wynagrodzenie - przy uwzględnieniu stawki godzinowej przyjętej przez biegłego nie mogło przekroczyć kwoty 1.214,86 zł (38 h x 31,97 zł).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł w dniu 29 października 2018 roku pełnomocnik pozwanej, zaskarżając je w części ti. w zakresie punktu 1, przyznającego biegłemu sądowemu z zakresu (...) panu W. Z. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii w kwocie 1.214,86 zł. oraz w zakresie punktu 2 tj. nakazującego kwotę 1.214,86 wypłacić tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim:

- naruszenie art. 386 § 6 K.p.c. w zw. z art. 397 § 2 K.p.c., polegające na braku przeprowadzenia analizy poszczególnych czynności wskazanych zarówno w karcie pracy biegłego, jak też w odpowiedzi na zażalenie, pomimo iż takie wskazanie odnośnie postępowania Sądu, przy ponownym rozpoznaniu wniosku biegłego, zostało wskazane w treści uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 maja 2018r. (sygn. akt V Pz 10/18), co skutkowało także naruszeniem art. 328 § 2 K.p.c. w zw. z art. 361 K.p.c.;

- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c., które miało wpływ na wynik sprawy, poprzez błędne przyjęcie, że zasadne jest przyznanie biegłemu wynagrodzenia w kwocie 1.214,86 zł. za sporządzenie opinii, podczas gdy sporządzenie ww. opinii nie wymagało aż takiego nakładu pracy, w szczególności nie wymagało aż 38 godzin

pracy, a ponadto stopień złożoności opinii nie uzasadnia przyjętej przez Sąd stawki za godzinę pracy na poziomie 31,97 zł, zatem uznać należało, że przyjęta przez Sąd liczba godzin oraz kwota są zawyżone, a w konsekwencji przyznane wynagrodzenie powinno być niższe;

- naruszenie art. 89 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z § 1, 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, poprzez uznanie, że przyjęta przez biegłego stawka za godzinę pracy na poziomie 31,97 zł (1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe) jest adekwatna do wykonanej pracy oraz poprzez przyznanie biegłemu wynagrodzenia w wysokości 1.214,86 zł., podczas gdy w niniejszej sprawie należało zastosować minimalną stawkę wskazaną w § 2 ww. rozporządzenia, tj. 1,28% kwoty bazowej, co daje za godzinę stawkę 22,90 zł., a ponadto nakład pracy biegłego nie uzasadnia przyznania wynagrodzenia w wysokości przyznanej przez Sąd;

- naruszenie art. 90 i 92 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, poprzez brak analizy danych zawartych w karcie pracy biegłego.

Mając powyższe zarzuty na uwadze powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez przyznanie biegłemu sądowemu w zakresie (...) panu W. Z. za sporządzenie opinii w sprawie wynagrodzenia w kwocie adekwatnej do wykonanej pracy, to jest przy uwzględnieniu minimalnej stawki wynagrodzenia, która wynosi 22,90 zł. za godzinę pracy oraz przy uwzględnieniu nakładu pracy w wymiarze maksymalnie 25 godzin, a więc w konsekwencji przyznanie biegłemu wynagrodzenia w maksymalnej kwocie 572,5 zł. (za 25 godzin pracy) i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

w dniu 13 lipca 2018 roku biegły W. Z. złożył szczegółowe wyjaśnienie do sporządzonej przez siebie karty pracy biegłego, w którym wskazał, iż cztery godziny pracy poświęcił na wstępną analizę przedstawionej dokumentacji tj. czytanie akt i sporządzanie konspektu na dyskach komputerowych W ten sposób zanotował następujące, istotne dla opinii biegłego sądowego, dokumenty: Pozew o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, Protokół powypadkowy, Umowę o pracę na okres próbny, Odpowiedź na pozew, sporządzona 11 sierpnia 2016 roku, Wyjaśnienia poszkodowanej, Dokumentację oceny ryzyka zawodowego, Instrukcję (...), zdjęcie przedmiotowego wózka widłowego. W ramach analizy wstępnej materiału dowodowego biegły przesłuchał również nagrania z rejestracji elektronicznej rozpraw: w dniu 27 września 2016 roku, w dniu 7 marca 2017 roku oraz w dniu 10 stycznia 2018 roku. Tak powstały konspekt, zanotowany na dyskach komputerowych, pozwalał biegłemu na szybkie dojście do odpowiedniego dokumentu w trakcie sporządzania opinii w zakresie formułowania tez, będących odpowiedziami na pytania Sądu oraz w zakresie uzasadniania tychże tez.

Dwie godziny pracy biegły poświęcił na sporządzenie opinii w zakresie części wstępnej - przedstawienie tezy dowodowej Sądu oraz podstawy sporządzenia opinii. W tym celu biegły musiał w materiale dowodowym odnaleźć kartę protokołu rozprawy sądowej, zawierającą zapis postanowienia Sądu, przepisać leksykalnie treść postanowienia Sądu, wstawić zapisy dotyczące daty wydania postanowienia, nazwy Sądu, sygnatury sprawy oraz daty otrzymania materiału dowodowego, po wcześniejszym ich ustaleniu.

Trzy godziny pracy biegły poświęcił na ustalenie okoliczności wypadku przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku wraz ze sporządzeniem notatek komputerowych z tej analizy. Na podstawie analizy konspektu zapisanego na dyskach komputerowych biegły ustalił te dokumenty i zeznania, w formie zapisów elektronicznych z rozpraw, które zawierały informacje dotyczące okoliczności wypadku powódki.

Dwie godziny pracy biegły przeznaczył na sporządzenie opinii w zakresie opisu okoliczności wypadku przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku. Na podstawie notatek sporządzonych na dyskach komputerowych ze szczegółowej analizy materiału dowodowego, przeprowadzonej pod kątem opisu okoliczności wypadku powódki, biegły ułożył tekst tego opisu i umieścił go w treści opinii. Opis ten oparł na zeznaniach złożonych przez powódkę, przy czym dokonał konfrontacji jej zeznań, złożonych w różnych okolicznościach, a to w formie wyjaśnień złożonych przed Zespołem powypadkowym, powołanym przez pracodawcę do zbadania przyczyn i okoliczności wypadku oraz w formie wyjaśnień złożonych przed Sądem na rozprawie w dniu 27 września 2016 roku.

Trzy godziny biegły poświęcił na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że wypadek przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku powstał z przyczyny śliskiej podłogi w alejce magazynu do której wjechała powódka, co stanowiło naruszenie przepisu §16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 2003n, nr 169, poz. 1650). W. Z. w swych wyjaśnieniach zauważył, iż w tezie dowodowej, Sąd nakazał mu ustalenie przyczyn i przebiegu wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 2 sierpnia 2014 roku z udziałem powódki I. T., przy czym analiza materiału dowodowego pod kątem okoliczności przedmiotowego wypadku wykazała, że powódka poślizgnęła się na posadzce z powodu jej stanu spowodowanego zalegającą tam wodą. W związku z tym, biegły dokonał analizy przepisów prawa w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zawartych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 2003r., nr 169, poz.1650), pod kątem wskazania przepisu dotyczącego stanu posadzki, uznanego prawnie za bezpieczny. Wynikiem tej analizy było wskazanie przepisu §16 ust. 1 tegoż rozporządzenia, brzmiącego: §16. 1. W pomieszczeniach oraz na drogach znajdujących się w obiektach budowlanych podłogi powinny być stabilne, równe, nieśliskie, niepyłące i odporne na ścieranie oraz nacisk, a także łatwe do utrzymania w czystości. W związku z powyższym biegły sformułował tezę, iż wypadek przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku powstał z przyczyny śliskiej podłogi w alejce magazynu, do której wjechała powódka, co stanowiło naruszenie przepisu §16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 2003r., nr 169, poz. 650)”. Biegły podkreślił, iż każda z powyższych czynności: analiza okoliczności wypadku powódki,

- analiza rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, pod kątem wskazania przepisu dotyczącego stanu posadzki, uznanego prawnie za bezpieczny,
- ułożenie i zapisanie tezy będącej odpowiedzią na pytanie Sądu, uzasadnienie postawionej tezy, wymagała poświęcenia określonego czasu pracy, co w sumie ustanowiło około trzech godzin.

Trzy godziny pracy biegły przeznaczył na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że pozwany pracodawca nie zorganizował pracy powódki w magazynie, w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki tej pracy przez to, że dopuścił powódkę do pracy w pomieszczeniu o śliskiej podłodze oraz zaniechał powiadomienia tej osoby o warunkach pracy, w tym o zagrożeniu spowodowanym śliską podłogą w pomieszczeniu, w którym wózek był eksploatowany, czym naruszył art.207 §2pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r., Kodeks pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 1998t, nr 21, poz.94 z późn. zm.), w związku z naruszeniem §16 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U z 2003r., nr 169, poz. i650) oraz w związku z naruszeniem §6 ust.1 pkt 2 oraz §6 ust.2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 maja 2002r., w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym (Dz. U. z 2002r., nr 70, poz.650z późn zm.).”

W odpowiedzi na tak postawione pytanie biegły wykonał następujące czynności;

- dokonał analizy dotychczasowych ustaleń zawartych w opinii, w tym w szczególności przyczyny wypadku powódki, w zakresie zaniechania powiadomienia powódki o warunkach pracy, w tym o zagrożeniu spowodowanym śliską podłogą w pomieszczeniu, w którym wózek był eksploatowany, co stanowiło naruszenie

§6 ust 1 pkt 2 oraz § 6 ust2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 maja 2002r., w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym oraz w zakresie śliskiej podłogi w alejce magazynu, do której wjechała powódka, co stanowiło naruszenie przepisu §16 ust. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, dokonał analizy przepisów ustawy Kodeks pracy pod kątem wskazania obowiązku pracodawcy zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, czego wynikiem było wskazanie przepisu art207 §2 pkt 1 teje ustawy, ułożył i zapisał tezę, będącą odpowiedzią na pytanie Sądu, uzasadnił tak postawioną tezę w opinii.

Trzy godziny pracy biegły przeznaczył na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że pomiędzy wypadkiem powódki, a naruszeniem przez pozwanego pracodawcę wskazanych, a obowiązujących go, przepisów prawa w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zachodzi związek przyczynowy. Biegły wykonał następujące czynności: przedstawił ponownie wszystkie przepisy prawa, których naruszenie przez pracodawcę wykazał, stwierdził, że są to przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, dokonał analizy orzecznictwa w celu wskazania zapisu określającego rolę przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, a wynikiem tej analizy było wskazanie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ósrodka (...) we W. z dnia 2 października 2002r., (...) S.A./Wr (...).

W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie sądu, czy powódka I. T. swoim zachowaniem naruszyła zasady (...), a jeżeli tak, to jakie biegły ustalił, że podstawą działania będzie analiza prawnego zapisu obowiązków pracownika w zakresie (...), ustanowionych przepisem art.211 ustawy Kodeks pracy, dokonał szczegółowej analizy dokumentów i zapisów elektronicznych rozpraw pod kątem odpowiedzi na pytanie - czy powódka swoim postępowaniem naruszyła którykolwiek z siedmiu punktów art.211 ustawy Kodeks pracy, zapisał wyniki tej analizy w treści opinii, ułożył i zapisał w treści opinii tezę, będącej wnioskiem z przedstawionej analizy, a to że brak jest podstaw aby wskazywać, że powódka, wykonując w dniu 2 sierpnia 2014 roku pracę kierowcy wózka z napędem silnikowym, naruszyła którykolwiek ze swoich obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy ustanowionych art.211 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r., Kodeks pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 1998r., nr 21, poz.94 z późn. zm.), brak jest więc podstaw aby wskazywać, że w ten sposób przyczyniła się do powstania swego wypadku przy pracy. Czynność ta zajęła biegłemu trzy godziny pracy.

Dwie godziny biegły poświęcił na sporządzenie wniosków do opinii, sporządzenie karty pracy biegłego i rachunku zajęło biegłemu dwie godziny pracy, nadto biegły poświęcił godzinę na korektę opinii. Wydruk opinii (w trzech egzemplarzach), skompletowanie dokumentacji opinii do wysyłki, zajęło biegłemu dwie godziny pracy. Wysyłka dokumentacji i opinii zajęła godzinę (dowód: pismo biegłego k-210-228).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do art. 288 KPC biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) biegłemu lub tłumaczowi powołanemu przez sąd przysługuje zwrot kosztów podróży, innych wydatków koniecznych związanych ze stawiennictwem w sądzie oraz wynagrodzenie za wykonaną pracę. Art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przewiduje, że wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności - na podstawie złożonego rachunku. Przy ustalaniu wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia decydujące znaczenie ma nie ilość rzeczywiście wykorzystanego przez biegłego czasu, lecz czasu niezbędnego do prawidłowego opracowania opinii przez osobę dysponującą niezbędnymi wiadomościami w danej dziedzinie. Sąd orzekający w sprawie w zakresie przyznania biegłemu wynagrodzenia powinien zatem badać, czy opinia została sporządzona w granicach tezy dowodowej oraz powinien dokonać weryfikacji zasadności czynności podjętych w związku z opracowaniem opinii, czasu niezbędnego do ich dokonania, a także przyjętą przez biegłego stawkę wynagrodzenia. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (np. poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz

z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Jednak ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, co powoduje, że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku przez biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są **jaskrawo wygórowane**, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku.

W tym miejscu należy podkreślić, że przyznanie wynagrodzenia biegłemu za wykonaną na zlecenie Sądu pracę, nie jest uzależnione od uznania sporządzonej przez niego opinii za prawidłową, a jedynie od samego skorzystania z jego usług (por. postanowienie SN z dnia 24 maja 1973 r., II CZ 64/73), tym bardziej, że ostateczna ocena przydatności opinii należy do sądu orzekającego w sprawie. Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy stwierdza, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał oceny pracy biegłego uznając, iż na sporządzenie opinii wystarczające było 38 godzin pracy.

Odnosząc się bowiem do przedstawionej przez biegłego W. Z. szczegółowego zestawienia poszczególnych czynności oraz czasu na nie poświęconego, nie sposób odmówić słuszności pewnym argumentom przedstawionym przez skarżącego, jednakże zostały one już uwzględnione przez Sąd Rejonowy, który dokonał już weryfikacji wynagrodzenia biegłego. Wszak Sąd I instancji podkreślił, że biegły sądowy jest z założenia specjalistą w swej dziedzinie i z natury rzeczy posiada wiadomości specjalne, dzięki czemu sądy zlecają mu sporządzenie opinii. Trudno więc przypuszczać, by biegły sądowy, legitymujący się wieloletnim doświadczeniem w omawianej dziedzinie zmuszony był poświęcić aż 50 godzin (ponad 6 dni roboczych), w tym na analizę sprawy i sporządzenie zleconej opinii, aż 40 godzin, skoro z tego rodzaju zagadnieniami biegły spotykał się w przeszłości i to zapewne niejednokrotnie. W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, iż łączny czas potrzebny do przygotowania i sporządzenia przedmiotowej opinii, wyniósł nie więcej niż 38 godzin i Sąd Okręgowy powyższe w pełni akceptuje. Uzasadnienie powyższego stanowiska stanowi dokonana poniżej przez Sąd Okręgowy analiza przedłożonego przez biegłego szczegółowego zestawienia czasu pracy biegłego.

Na wstępie wskazać należy, iż niewątpliwie poświęcenie przez biegłego czterech godziny pracy na wstępną analizę przedstawionej dokumentacji tj. czytanie akt, przesłuchania nagrań z rejestracji elektronicznej rozpraw (2 godziny) i sporządzanie konspektu na dyskach komputerowych, nie jest wygórowane. Wskazane jednak przez biegłego dwie godziny pracy poświęcone na przedstawienie tezy dowodowej Sądu w sytuacji, gdy biegły dysponował już sporządzonym przez siebie konspektem, zanotowany na dyskach komputerowych, który co podkreślił sam biegły, pozwalał mu na szybkie dojście do odpowiedniego dokumentu w trakcie sporządzania opinii, należy uznać za nieuzasadnione. W ocenie sądu, powyższa czynność podlega realizacji w 30 minut. Podobnie zakwestionować należy czynność polegającą na szczegółowej analizie materiału dowodowego pod kątem ustalenia okoliczności wypadku, która zajęła biegłemu aż trzy godziny pracy, w sytuacji gdy biegły zapoznał się już z aktami sprawy w trakcie sporządzania konspektu. Biegły wskazał nadto, iż na podstawie analizy konspektu zapisanego na dyskach komputerowych ustalił te dokumenty i zeznania, w formie zapisów elektronicznych z rozpraw, które zawierały informacje dotyczące okoliczności wypadku powódki. Wobec powyższego twierdzenia wątpliwym jest poświęcenie przez biegłego dalszych dwóch godzin na sporządzenie opinii w zakresie opisu okoliczności wypadku przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku. W ocenie sądu na powyższe czynności biegły w sumie mógł poświęcić trzy godziny, zaś na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że wypadek przy pracy powódki w dniu 2 sierpnia 2014 roku

powstał z przyczyny śliskiej podłogi w alejce magazynu, do której wjechała powódka, co stanowiło naruszenie przepisu §16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U z 2003n, nr 169, poz. 1650), godzinę. Podkreślić w tym miejscu należy, iż ustalenie okoliczności wypadku w niniejszej sprawie w zasadzone zawierają już w sobie ustalenia dotyczące przyczyny wypadku. Nadto trudno jest uznać, iż biegłemu z zakresu (...) z wieloletnim stażem dużo czasu zajęła analiza przepisów prawa w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zawartych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r., w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jedn. Dz. U. z 2003r., nr 169, poz.1650), pod kątem wskazania przepisu dotyczącego stanu posadzki, uznanego prawnie za bezpieczny. Mając na uwadze, iż biegły dysponował analizą całokształtu materiału dowodowego trudno jest też uznać, że trzy godziny pracy biegły przeznaczył na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że pozwany pracodawca nie zorganizował pracy powódki w magazynie, w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki tej pracy, w ocenie Sądu na czynność powyższą wystarczy godzina, podobnie jak na sporządzenie opinii w zakresie postawienia i uzasadnienia tezy, że pomiędzy wypadkiem powódki, a naruszeniem przez pozwanego pracodawcę wskazanych, a obowiązujących go, przepisów prawa w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zachodzi związek przyczynowy. Dwie godziny pracy uzasadniają, w ocenie sądu, nakład pracy biegłego w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie sądu, czy powódka I. T. swoim zachowaniem naruszyła zasady BHP, trudno jest też uznać, że wydrukowanie 14 stron opinii w trzech egzemplarzach i ich podpisanie zajęło biegłemu dwie godziny, 30 minut, w ocenie Sądu, jest czasem wystającym na wykonanie tej czynności. Powyższa analiza wskazuje, iż wynagrodzenie biegłego zostało zawyżone, jednakże nie w takim zakresie, jak to wskazuje skarżący.

Niezasadny jest także bowiem zarzut naruszenia § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, poprzez uznanie, że przyjęta przez biegłego stawka za godzinę pracy na poziomie 31,97 zł (1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe) jest adekwatna do wykonanej pracy oraz poprzez przyznanie biegłemu wynagrodzenia w wysokości 1.214,86 zł., podczas gdy w niniejszej sprawie należało zastosować minimalną stawkę wskazaną w § 2 ww. rozporządzenia, tj. 1,28% kwoty bazowej, co daje za godzinę stawkę 22,90 zł. Wspomniane rozporządzenia ustala rozpiętość stawki od 1,28-1,81 % w zależności od złożoności problemu. Stawka 1,81 % dotyczy sprawy o najwyższym stopniu skomplikowania i ocenie Sądu sprawa niniejsza należy do tej właśnie kategorii.

Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. w związku z art.397&2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji postanowienia.